

Festiwal porno w Warszawie

5 czerwca 2022

Szkoła frankfurcka to komunistyczna instytucja, która połączyła marksizm z freudyzmem, słusznie uznając, że warunkiem przeprowadzenia rewolucji bolszewickiej jest demoralizacja seksualna ludzi. Dzięki seksualnej demoralizacji komunistom udało się zniszczyć naturalne instytucje społeczne (rodzinę, wiarę, naród, kulturę), by nie były one zaporą dla ekspansji lewicowej dyktatury.

Instrument lewicy, jakim jest tęcza rewolucja, gender czy sex edukacja, to układ, w którym za cenę publicznej akceptacji dla możliwości nieustannego grzebania w odbycie ludzie oddają lewicy całą swoją wolność i majątek. Choć wielu nie ma pojęcia o tym mechanizmie, to są tacy, którym się to podoba.

Porn festiwal

Od 7 do 12 czerwca 2022 w warszawskim kinie Muranów, które znane jest z ambicji prezentowania kina artystycznego i festiwali filmowych odbędzie się „Post Pxrn Film Festival Warsaw / Body. Art. Society”. Impreza ta, choć będzie prezentować filmy przedstawiające sceny perwersji seksualnej, to nie takie znane większości onanistów, tylko takie ze skrajnie lewicowym przesłaniem politycznym, w których odbył jest narzędziem rewolucji komunistycznej. Nie należy więc traktować tej imprezy, tylko jako imprezę dla onanistów, tylko jako komunistyczną imprezę propagandową, wykorzystującą jeden z najskuteczniejszych oręży lewicowej rewolucji w destrukcji świata zachodniego.

Z materiałów organizatorów festiwalu można się dowiedzieć, że w czasie festiwalu zostanie „pokazanych prawie 300, przede wszystkim krótko- i średniometrażowych, filmów z całego świata pogrupowanych w 45 bloków tematycznych. Pokazom – na ponad 100 seansach – będą towarzyszyły dyskusje z twórcami i

twórczyniami, debaty, warsztaty i performance”, które mają pokazać „różne sposoby patrzenia współczesnych artystek i artystów wizualnych na ciało, cielesność i seksualność” – czyli owoce tego, jak sztuka współczesna wykorzystuje narracje porno do lewicowej dekonstrukcji i demoralizacji.

Celem walka z religijnym fundamentalizmem

Celem festiwalu jest walka z władzą wspieraną przez „religijny fundamentalizm”, która rzekomo odbiera ludziom prawo do własnego ciała – nie chodzi tu oczywiście organizatorom o kwestie przymusu wstrzykiwania nieprzebadanej substancji na skutki jedzenia nietoperzy, ale kwestie gloryfikacji analnej aktywności.

Ambicją „Post Pxn Film Festival Warsaw / Body. Art. Society” jest pokazanie, że perwersje seksualne są „narzędziami służącymi społecznej zmianie”. Organizatorzy festiwalu chcą „dać wsparcie i odwagę wszystkim tym, którzy nie godzą się na to, co politycy i kościół mają obecnie do zaoferowania. Tym, którzy nie godzą się na coraz drastyczniejsze ograniczanie, zarówno ekonomicznych, jak i reprodukcyjnych, praw kobiet. Na brak edukacji seksualnej w szkołach. Na zastraszanie młodych ludzi przez religijnych fundamentalistów. Na samobójstwa nastolatków z powodu społecznego opresjonowania ich seksualności. Na to wszystko, co dzieje się w XXI wieku w środku Europy. Twórcy festiwalu celowo i świadomie wybrali język dogłębnie opisujący problem. Seksualność, odzyskanie ciał, ich wolność, widzialność i duma z tego, jakie są – są podstawą demokratyzacji społecznej, fundamentem tolerancji i punktem wyjścia do budowy społeczeństwa opartego na wartościach wspólnoty, a nie władzy”.

Kino analno-rewolucyjne

Na festiwalu będzie można zobaczyć takie kino analno rewolucyjnej jak: argentyński film „El triunfo de Sodoma”, austriacki „Mutzenbacher”, kanadyjski „That Kind of Summer”, „Boylesque” w reżyserii Bogny Kowalczyk. Według organizatorów „wybrane na festiwal filmy powstały jednak w większości poza głównym nurtem kina arthousowego [artystycznego, studyjnego], są niezależne od rynku i krytyki, mocno zaangażowane politycznie i społecznie, radykalne i bezkompromisowe, mówiące własnym językiem i odważne artystycznie”.

Organizatorzy festiwalu informują, że tematy festiwalowych bloków filmowych to: „Cnoty niewieście”, „Piekło edukacji”, „Seksualne jest polityczne” (prezentacja strategii artystycznych skupiających się na polach wspólnych dla polityki i seksualności), „Portrety intymności”, pokazujące różne strategie artystyczne dotyczące cielesności i pracy z cielesnością („Zwiąż mnie i rozwiąż” i „Fetysz przyjemności”), „Zmierzch antropocenu” (filmy i prace eksplorujące tematy zmian klimatycznych i natury, oczywiście również w kontekście ciała i seksualności), skupiony wokół obecnej sytuacji politycznej blok „Nie lękajmy się”. Na festiwalu będą też zestawy filmów przygotowane przez kuratorki i kuratorów bliźniaczych festiwali w Berlinie i w Wiedniu, blok „Zdarzenia Wirtualne” specjalnie przygotowany przez studentki i studentów warszawskiej ASP.

Miejscem integracji i zabawy, działań performatywnych oraz spotkań muzycznych będzie klub festiwalowy w Kinie Muranów. Post Pxrn Film Festival Warsaw / Body. Art. Society to kolektywna inicjatywa Romana Gutka, Agi Szreder i Rafała Żwirka. Organizatorem Post Pxrn Film Festival Warsaw jest Post Fundacja – organizacja non-profit. Festiwal nie ma wsparcia finansowego żadnych polskich instytucji publicznych.

Za pieniądze Królestwa Niderlandów i Austriackiego Forum Kultury

Festiwal sfinansowały: Austriackie Forum Kultury, Ambasada Królestwa Niderlandów, Związek Studencki Wiedeń. Partnerami festiwalu są Krytyka Polityczna i Good4Frame (Good4Frame to firma oferująca przygotowanie materiałów filmowych do projekcji w kinie w standardzie DCI w paczkach DCP (Digital Cinema Package). Festiwal wspierają też takie firmy i organizacje jak: organizujący kursy Instytut Pozytywnej Seksualności, Fundacja Trans-Fuzja, Stowarzyszenie Kobiety Filmu (które zrzesza kobiety wszystkich specjalizacji i zawodów filmowych, ale również i wszystkich miłośników kina), tęczyowy sex-shop w internecie Kinky Winky, tęczyowy sex-shop w internecie Lula Pink, feministyczna marka produkująca majtki itp. Girls Watch Porn dla kobiet lubiących przygodne relacje, inicjatywę działającą na rzecz praw pracownic i pracowników seksualnych w Polsce Sex Work Polska, Teatr Burleski i wegański cocktail-bar. Madame Q, Insatiable Pictures, Carre Rose, Vesperal Studio, Thousand Faces. Patronami medialnymi są: czasopismo Notes Na 6 Tygodni, Art Monitor, portal Anywhere, portal newonce, Dwie Dupy o Dupie (Podcast o pracy seksualnej tworzony przez dwie pracownice seksualne i aktywistki), Girl's Room (magazyn feministyczno-erotyczny).

Festiwalowi będą towarzyszyć dyskusje takie jak organizowany w Austriackim Forum Kultury panel „Jak zrozumieć patriarchat? Postpopornografia objaśnia nam świat” z udziałem dr Agaty Araszkiewicz, Agaty Czarnackiej, dr Alicji Długołęciej, Romana Gutka, dr Agaty Loewe-Kurilla. Spotkanie prowadzić będą: Aga Szreder, Rafał Żwirek. Wykład dyrektorki artystycznej Porn Film Festival Vienna Jasminy Hagendorfer. Debata w lokalu Krytyki Politycznej „Łechtaczka i potęga przyjemności” z udziałem dr Alicji Długołęciej, dr Agaty Loewe-Kurilla, dr hab. Iwony Demko, dr Katarzyny Lewandowskiej, Małgorzaty Sadowskiej, dr Agaty Araszkiewicz.

Dyskusje, debaty i warsztaty

W Austriackim Forum Kultury Będą też organizowane debaty: „Jak intymne stało się polityczne”, w której udział weźmie prof. Krystyna Duniec, prof. Tomasz Kitliński, dr hab. Ewa Majewska, reżyserka Sonia Milch, rzeczniczki dekryminalizacji pracy seksualnej Medroxy i Nat Dolle, Michał Suchora. „Edukacja seksualna jako edukacja demokratyczna”, w której udział weźmie Joanna Keszka (barbarella.pl), dr Agata Loewe-Kurilla, Zuzanna Muczko (Grupa Edukatorek i Edukatorów Seksualnych Ponton), dr Ewa Stusińska, Sofia Wasilenko (Grupa Edukatorek i Edukatorów Seksualnych Ponton, Instytut Pozytywnej Seksualności), Agata Czarnacka. „Postmęskość – od Theweleita do bell hooks. O patriarchacie, putinizmie i koniecznym przekraczaniu momentu faszystowskiego”, w której udział wezmą: Kamil Błoch (Grupa Performatywna Chłopaki), Jaś Kapela (Krytyka Polityczna), prof. Tomasz Kitliński, Max Wolski (pisarz).

Prócz debat odbędą się też warsztaty, W lokalu Krytyki Politycznej „Oswajanie transpłciowości” które mają „na celu przybliżenie tematu transpłciowości i niebinarności, najważniejszych pojęć, savoir-vivre wobec osób transpłciowych i niebinarnych.

Będzie można też za darowiznę w wysokości 40 zł wziąć udział w warsztatach „Męska czułość – warsztaty z dotyku i bycia z innymi mężczyznami. Organizatorem jest Grupa Performatywna Chłopaki. Na innych warsztatach kobiety będą mogły zakochać „się w swojej cipce” i pozbyć się wstydu ze »sprawianie sobie przyjemności!«

Na kolejnych warsztatach Aborcyjny Dream Team będzie przekonywał, że „Pro abo równa się pro seks”. Dr Alicja Długołęcka, psychoterapeutka i edukatorka seksualna oraz Anna Moderska, edukatorka seksualna Towarzystwa Rozwoju Rodziny zapraszają na warsztaty dla kobiet.

Na innych warsztatach „Agata, Marta i Antoni – osoby z dwóch i

jedynych w Polsce queerowych sklepów erotycznych – Lula Pink i Kinky Winky łączą siły, by przybliżyć Wam orgazmiczne uroki nowoczesnych i bezpiecznych zabawek erotycznych” – w trakcie warsztatów będą rozmowy o „dildosach, cockringach i korkach analnych, a także futurystycznych nowinkach hitech” i ulubionych zabawkach gwiazd porno. Uczestnicy spotkania będą mieli okazję „poznać prawdziwą moc »magicznej różdżki”, przyjrzeć się gadżetom erotycznym z bliska, dotykać różnego typu materiały, testować smakowite lubrykanty«”.

Warsztat otwarty dla wszystkich osób w Klubie festiwalowym oraz dla chętnych przychodzących specjalnie na to wydarzenie za okazaniem darmowego biletu.

Za 100 zł w Instytucie Pozytywnej Seksualności dr Agata Loewe-Kurilla prowadzi „warsztaty dla osób, które pragną na moment zanurkować w sekspozytywnej bańce”.

Będą też warsztaty dla chcących krępować linami partnerkę w czasie kopulacji. „Ilość lin do wypożyczenia jest ograniczona: możesz też przynieść własne”.

Według organizatorów wydarzenia post pornografia ruch artystyczny i platforma „służąca badaniu związków pomiędzy kulturą a opresją, szczególnie w kontekście cielesnej autonomii, biopolityki, przyjemności i tożsamości. Postpornografia skupia się na krytycznym podejściu do dominującego porządku społeczno-kulturowego testując nowe narracje artystyczne filtrowane przez język współczesnej i etycznej pornografii rozumianej jako jedna z dziedzin sztuki wizualnej”.

Autorstwo: Jan Bodakowski

Źródło: [MediaNarodowe.com](https://www.medianarodowe.com)